

"Siz hiç kirpi beslediniz mi?" diye lafa girince her şey tuzla buz oldu haliyle. Beslememişti elbette. İlla beslemesi mi gerekirdi, hem ne alakası vardı... Serginin ismi 'Kirpi'ydi, evet... Çünkü genel etkisi öyleydi. Bir sürü girintili çıkıntılı duvar heykeliydi söz konusu olan. Üstelik de o, Elvan Alpay, hikâyeleri görselleştiren biri değil, resmin kendi büyüüne ve şirine inanan biriydi.

HABER
JULİDE KARAHAN
FOTOĞRAF
MEHMET YAMAN

Siz hiç kirpi beslediniz mi?

Kirpiler ömürleri boyunca -ki en fazla 18 yıl yaşayabiliyorlar-, tek bir kirpiye ânk olup, bütün kas uyukulana onlarla yaşıyor ve bütün baharları onlarla karşıyorlar. Kendilerini güvende hissettiklerinde dikenlerini uygun bir açıyla yatıp sevimliye olana kadar herhangi bir güvensizlik anında tırtop olup dikenlerini iyice cikarıyorlar. Yaklaşılabilirsen... Bir kirpi kendini, doğuya, toprağa, sevdiğine ve ailesine kendiliğinden ve sonsuza dek ait hissediyor. Bu sonsuzluk en fazla 18 yıl sürse bile... Kıs ortasında, tüm kirpiler yıkıldayken, onları andık. Çünkü Galeri Nev İstanbul'da 20 Ocak'ta açılan serginin ismi 'Kirpi'.

Sanatçısı Elvan Alpay. Etkiden, yani iki-ticene evvel verdiği bir röportajda evrensel birlik hissi, evrenle bütünleşebilme ve aidiyetten bahsetmiş Alpay. O bahiste, tekrar inatlabilmekten, yaşamın müstevî bir tarafa olduğundan, kendi içindeki mucizesinden ve o mucizenin bir parçası olabilmekten söz etmiş ve eklemiştir: "Yaşamın bir parçası olmak her zaman olası bir şey değil. Bu hisse kapılmak, hele bugünkü toplumdaki hiç olsa değil. Bu sürat ve değişimin içerisinde benim hakikaten, tekdardan bir şeyin parçası gibi hissedebilmek çok yükseltili. Bu, her zaman yakalanabilecek bir durum değil. Hepimizin dönem dönem his etmek zorunda olduğu bir dışarıda kalma ve kine gireme hali... Yaşamın değeri ve müstevî olduğuna inanmaya çok ilham var. Bu kadar karamsarlığın içinde hâlâ bunu hissedebilmek çok iyi geliyor insanın."

Özlem duyulan her bir şey
İşte... Sanatçının özlem duyduğu her bir şeyi kendiliğinden hissediyor kirpiler. Hissetmekte kalmıyor,

ELVAN ALPAY

yaşıyor hatta. Daha önceleri kurbağa, akrep çekirge, örümcek, karga, kertenkele ve lübelü gibi bir sürü canlı figürünü kullanan Alpay, her ne kadar onlara sahip olduğu biyolojik özelliklerle ilgilenmese de... Hem ne demisti bülteninde: "Dünya üzerinde tüm canlılar, sadece doğum ve ölüm anlarında sağlanan bir enzim ile aktive olan 'letisim' moleküllüne sahip. Bizler, yaşam sürecimizde de, bir çekirge veya bir çiçek tomurcuğu ile her an iletişimimizde olduğumuz

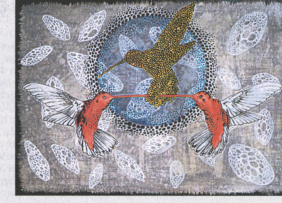
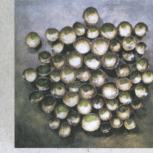
bilinciyse, 'doğa'ya ve 'yaşam'a bakişimizi tamamen değiştirmeliyiz. Dünyada bundan büyük 'aciliyet' içeren hiçbir konu yok."

Biraz olacak olursak: Alpay'a göre doğa, insanlar sonuna kadar faydalanmış diye sunulmuş bir nitelikte toplandı değil. O, "Kıyfi tükettimiz için vahiye" katediyse, döndürüyoruz her şeyi... Benim için durum, torunlarımız bu nimetlerden faydalanamayacak veya dünyamızın sonu geliyor endişelerinden epeyce farklı. Bu ahlaksızlığın içerisinde kimsenin iyi olma sansı olmadığını, kaygının sonsuza kadar bu nimetlerden faydalanma yolunu aramaktan ziyade yeniden bir uyum yakalamak üzerine olması gerektiğini düşünüyorum. Ki bu, hiç şüphesiz yeni bir yaşam biçimi önerisini beraberinde getiriyor." diyor.

Tüm bu düşüncelerin getirdiklerine gelince; kansızlarda tuhaf, organik ve mantarimsi formlardan oluşan duvar heykelleri ve resimler var. 40 kadar... İçlerinde kirpiler, kuşlar, güneşler, aylar. En belirgin meseleyse tekar. "Ben hep tekarla çalıştım, belli de işlerimin en karakteristik özelliği bu," diyor ve ekliyor Alpay: "Çünkü çoğaltma sansuz seçenekler sunar, içeris-

den doğru olan düzeni bulmak ve istediği nereden sonlandıracağını bilmek, bütüne hâkim olmayı gerektirir."

Renk, tekar, yeryüzü canlıları ve gökyüzü dünyaları ilginçti çekiyorsa 25 Şubat'a kadar İstanbul Galeri Nev'deki sergiyi sakın kaçırmayın. j.karahan@zaman.com.tr

Bilinen geçmişin özeti

1968 Ankara doğumlu Elvan Alpay, pek çokları gibi tüm çocukluğu boyunca resim yapmış. Bir farkla: Sadece resim yapmış, durmadan resim yapmış. Doğal bir yanı sıra: 1986 yılında Marmara Üniversitesi Resim Bölümü'ne, Hüsamettin Kocan'ın atölyesine girmiş. Kısa bir süre Salzburg Akademisi'nde çalıştıktan sonra, yüksek lisansını yine Marmara Üniversitesi'nde tamamlamış. İlk kişisel sergisini 1990'da Ankara'da açmış. Pek çok farklı ilke ve şehirdeki grup sergilerine katılmamın yanı sıra Paris'teki Le Monde de L'Art galerisinde bir kişisel sergi gerçekleştirmiş. Çalışmalarını İstanbul'da sürdürüyor.